

i Fredericia foreslaar en særlig Afgiftsfrihed paa Grund af disses aldeles særlige Stilling, idet de nemlig i en Række af Slægtled (siden 1719) have været ligesom bundne til denne Næringsvei, medens den for Andre kun synes at have været Bierhverv.

Mindretallet (Alberti, N. Hansen og Thorup) fravaader dette Lovudkastets videre Fremme. Uden at tale om, at Tobaksavlens i Danmark er af yderst ringe Omfang — Motiverne til Lovudkastet anføre, at i de seneste Aar har det aarlige Udbytte af denne Avl været ikke fuldt 400,000 Pund paa 250 a 260 Lønder Land — og giver et Produkt af yderst ringe eller simpleste Kvalitet, ei meget over Stille, og kun — ligesom den simpleste russiske og hollandske Tobak — af Værdi 9 a 10 p. pr. Pund, saa er der mange Betragtninger, som fravaade at beskatte Jordens Afgrøde. De saa Handelsplanter, som dyrkes i Danmark, ere ikke underkastede Beskatning, s. Gr. Humle, Raps, skjøndt de give et langt rigeligere Udbytte end Tobak. Den Skat, som har mest Righed med den foreslaaede Tobaksstat, er den nu i et andet Lovudkast foreslaaede Skat paa Roesukker, men denne Skat er lagt paa Fabrikationen af Sukkerroer, og ikke paa Røeavlens, saa at heri er snarere en Grund imod end for Tobaksstaten. Hvor ringe af Bonitet de Jorder, hvorpaa Tobak dyrkes, end i Regelen ere, bæve de dog alle forholdsvis de samme Skattebyrder, som andre Jorder; men der er ikke oplyst Noget, som skulde lede til den Formening, at Tobaksavlens er et saa indbringende Agerbrug i Danmark, at den Jord, som dertil benyttes, skulde egne sig til en forøget Beskatning fremfor Jord, afbenyttet til andet Agerbrug. Ivertimod afgiver Tobaksavlens kun et kummerligt og besværligt Livsophold for den fattige, arbejdende Befolkning, som i denne Henseende dyrker meget smaa Jordløgder, der meget ofte endog tilhøre Andre. Ifølge de til Udvalget indkomne Erklæringer, Adresser og Oplysninger antager Mindretallet, at Indførelsen af Tobaksstaten vil have en hæmmende eller standsende Virkning paa Tobaksavlens til Følge og derved virke forstyrrende paa mange Arbeiderfamilier. — Den Beskatningsmaade, som Udkastet foreslaar, er meget indviklet og besværende, idet den sætter 3 forskellige Embedsmænd i Bevægelse for at faae et nok saa lidet Skattebeløb ind, og den har derhos den væsentlige Feil, at den retter sig ene efter det dyrkede Fladerum, men forbigaar ganske hen synet til Produktmængden og til Produktets Værdi. Aarets Tobaksavl bliver først færdig til Fabrikationsbrug til næste Foraar, og først da bestemmes — i Forhold til Priserne paa fremmede Tobaker — dens Pris paa Markedet. Desuagtet fordrer Udkastet Afgiften erlagt med Halvdelen den 1ste Oktober, altsaa et halvt

Aar, før Indtagten falder. — De tabellariske Overgifter, som ere meddelte Udvalget, oplyse, at Tobaksavlens ikke er i nogen betydelig Eiltagen, skjøndt den siden 1863 fordoblede Indførelselstold paa fremmed Tobak formentlig maatte have tilskyndet til en stærk Udvidelse af Tobaksavlens, dersom en Toldstats af 7 Skilling pr. Pund kunde indvirke derpaa. Den Betragtning, hvorpaa Udkastet væsentlig synes bygget — „at Mængden af Tobak, der avles her i Landet, vil indvirke paa Indførelsmængden af fremmed Tobak“ — synes derfor allfor fjernliggende under den nuværende Toldstats, der er anerkjendt fornødig af Folkethinget som passende ogsaa i en fremtidig Toldlov. I ethvert Tilfælde kan Mindretallet ikke tiltræde det Princip, at en Afgang i Toldindtægterne skulde gjøre en Beskatning af Jorden eller dens Afgrøde antagelig.

Nogle mindre Ændringer til §§ 4, 5 og 6 have til Formaal at lette Anmeldelsespligten og paa anden Maade at gjøre Skatten saa lidet trykkende som muligt. Man stiller derefter følgende Ændringsforslag:

Af B. Holm, N. Jensen, Mørk og Lange samt subsidiært af Fjord:

Til § 2.

1) Til Slutningen føies: „mere end 7 p. Pundet“.

Dersom denne Ændring vedtages, sættes i § 9 efter „1873“ Punktum, og det Dvrigt af § 9 udgaa.

Af Bajer, Jønger, Fjord, Frederiksen:

2) I 1ste Linie efter „ansættes“ indføjes: „indtil 31te Marts 1874“.

Ved Paragrafens Slutning tilføies:

„Fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875 ansættes den til det Beløb, som Indførelselstolden for den samme Mængde Tobaksblade maatte udgjøre med Fradrag af 6 p. pr. Pd.; fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876 til, hvad det maatte udgjøre med Fradrag af 5 p. pr. Pd.; fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877 til, hvad det maatte udgjøre med Fradrag af 4 p. pr. Pd.; fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878 til, hvad det maatte udgjøre med Fradrag af 3 p. pr. Pd.; fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879 til, hvad det maatte udgjøre med Fradrag af 2 p. pr. Pd.; fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880 til, hvad det maatte udgjøre med Fradrag af 1 p. pr. Pd. Fra 1ste April 1880 ansættes den for hver med Tobak beplantet Skjæppe Land g. M. til det fulde Beløb som den for 180 Pd. fremmede uforarbejdede Tobaksblade til enhver Tid gjældende Indførelselstold udgjør.“